

Мирјана Здравковић

Наставница српског језика и књижевности

Рођена сам 25. новембра 1991. године у Краљеву, а данас живим и радим у Београду. Основне студије сам завршила на смеру Српски језик и књижевност Филолошког факултета у Београду. Своје знање усавршила сам на мастер студијама смера Српски језик као страни. Бавим се наставом српског језика као страног и као завичајног језика.

Прва искуства у настави стекла сам у раду са страним студентима из различитих говорних подручја. Било је неопходно сагледати свој језик из потпуно нове перспективе, што је за сваког наставника велики изазов. Ученици су ми често говорили да српски језик није лак за учење говорницима страних језика. Међутим, никада нисам дозволила да се осете обесхрабрено, већ сам се трудила да им улијем сигурност и покажем да су грешке само део процеса. Увек сам пружала покретачку енергију, трудила се да их насмејем и да успоставим пријатељски однос. Резултати су били одлични. Моји ученици су брзо напредовали и заволели српски језик. Временом сам научила да предвидим њихова питања и претпоставим недоумице које их муче, како бих им олакшала учење. Изузетно ми је важно да ученици изађу насмејани и добро расположени са мог часа.

Методика српског језика као завичајног посебна је област мог интересовања. Рад са децом из дијаспоре захтева и посебну врсту приступа. Онлајн школа „Сава” је препознала колико је овај моменат значајан. Допада ми се што је овде огромна пажња посвећена избору најефикаснијих метода и облика рада. На својим часовима се трудим да ученицима приближим језик, историју, обичаје и културу поднебља из ког су потекли. Зато велику пажњу посвећујем српској књижевности, која је најузвишенији израз нашег језика.

У школи „Сава” имам прилику да се непрекидно усвршавам. Коришћење најсавременијих наставних средстава омогућило ми је да своје часове претворим у интерактивне игре, што се показало одличним за учење језика. Никада нисам подржавала концепт ауторитета у образовању и васпитању јер верујем да је улога наставника да води децу кроз процес учења и да се прилагођава њиховим потребама и интересовањима. Сматрам да савремени наставник мора развити другарски однос са својим ученицима и задобити њихово поверење. Верујем да је најважније да код својих ученика развијемо осећај самопоуздања јер дечји успех не сме проћи непримећено.